

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. szeptember 5. XIV. Évfolyam 26. szám

Veni Sancte Spiritus!

„Jöjj, Szentlélek Úristen, áraszd reánk teljesen mennyből fényességedet!”- kérjük a tanévet megnyitó szentmisénken a Szentlélek segítségét.

Véget ért a szünet és az azt megelőző karantén időszak. Fél év után újra megnyíltak az iskolák és óvodák, elkezdődött a tanítás. Idén a megszokottnál nehezebben indult a tanév. A járványhelyzet alakulása miatt nagyobb izgalommal, néha szorongással indult a tanév szülőknél, pedagógusoknál, gyerekeknél. A pedagógusoknál a fertőtlenítés és a járványügyi szabályok betartása is a feladataik közé tartozik. Az online oktatás miatti lemaradásokkal is számolniuk kell, amiben fel kell zárkóztatni a gyerekeket.

„Az Istent szeretőknél minden a javukra válik...” - Választottam mottóul a tanévre.

Elkezdődtek a hittanórák is. Szerencsére kisebb létszámmal dolgozom az állami iskolákban. Hiszem, hogy a hittanórán a tudnivalók átadása mellett **a szeretet áramlása a legfontosabb**. Az Isten szeretet...

Mikor az alsósok hozzám szaladva meg akartak ölelni, ahogy ezt régebben is szoktuk, megkérdezték: „Megölelhetünk?” Már előtte úgy döntöttem, hogy aki igényli, megölelhet. A szeretet-cselekedetekből csak nem lesz baj? Többen megnyugodtak.

Az első órákon arról beszélgettünk, hogy milyen örömeik és bánataik voltak? Ki örült, és miért annak, hogy iskolába jöhet? 99 %-uk nem a tanulásnak örült, hanem annak, hogy végre együtt lehet a barátaival és a kedvelt tanítójával. Vagyis a szeretetkapcsolat jelent nekik sokat. Ez, és hogy a hittanórát is várták, örömmel töltött el.

A tanárok közötti együttműködés és a szolidaritás erős, nagyobb türelemmel vagyunk a diákok és a szülők iránt. Mintha a járványhelyzet segített volna, hogy az emberi kapcsolatok fontossága kerüljön az első helyre.

Isten iránti szeretetünket is meg kell élnünk. A szentmisénken újra együtt lehetünk: a diákok felolvashatnak, énekelhetnek, és szentmise végén a plébános atya megáldja az iskolatáskákat, ezzel kifejezve, hogy Isten minden helyzetben - így az iskolában és a tanév során is - velünk van. Hozzá mindig fordulhatunk egy kis fohással, imával. Ő állandóan szeretettel figyel és támogat mindnyájunkat. Az első hittanon ezt igyekeztem elmondani nekik, és azt, hogy ne féljenek. „Bátorság, én vagyok, ne féljete!” - mondta Jézus a háborgó tengernél a tanítványoknak, ugyanezt üzeni nekünk is.

Az első pünkösdkor a Szentlélek Úristen adott bátorságot a tanítványoknak, ezt ma is Tőle kapjuk.

Kedves Szülők, nagyszülők, nevelők, kérjünk a Szentlélektől lelki erőt, bölcsességet a gyermekek, fiatalok neveléséhez! A gyermekekért való imában kérjünk Isten gondviselő szeretetében való hitet, bizalmat és kitartást.

Ha a legfontosabbakért imádkozunk rendszeresen - és ezzel rábizzuk őket Istenre - akkor kevésbé keseredünk el, ha a diákok iskolai teljesítménye elmarad az

elvárásoktól, vagy ha ifjú korában esetleg letér a jó útról.

Isten akarja az ember üdvösségét. A mi dolgunk, hogy imáinkkal kapcsoljuk össze az embert - akiért imádkozunk - Istennel. Rá kell bízunk őket, hinni abban, hogy Isten tudja legjobban az időt és a megoldást, ahogyan segít mindenkit kegyelmével. Ahhoz, hogy felnőtt korukban önmagukká válva el tudjuk engedni gyerekeinket, rá kell bízunk őket Isten szeretetére. Emellett emberileg is mindent meg kell tennünk, hogy életünkkel utat mutassunk nekik.

Mindehhez kérjük a Szentlélek Isten segítségét!

Kollmann Andrea hitoktató

Templomból templomba

„Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország...”, tudom már fél évszázada, de igen nagy örömöm lelem benne, mikor újra és újra megélhetem.

Idén nyáron számomra új, ismeretlen tájon jártunk a családdal, ahova régóta vágytam. Hegyek közt születtem, leginkább a hegyekben szoktam kikapcsolódni, de az alföld szépsége is igencsak megfog.

A Felső-Tisza és a Túr vidékén aprócska és nagobbacska középkori templomok, többszáz éves fa haranglábak bújnak meg a takaros kis falvakban – a hajdani elszigeteltségnek köszönhetően sehol máshol az országban nem maradtak fenn olyan nagy számban, mint itt. Fából épült műemlék vízimalom, csónakos fejfás temetőben nemzeti himnuszunk költőjének sírja, irodalmi és történelmi emlékhelyek, elmélkedésre készítő zoltáros sétány, szántóföldek, gyümölcsösök, erdők és vizek csodálatos összhangja – mindez, mintha egy óriási, **minden irányban nyitott katedrálisban** lenne. Egy-egy kis templom csak mellékoltár, a katedrális főoltára maga a Máriapócsi Bazilika, melyben a keleti egyház ikonosztáza mellett könnyező Szűzanyánk kegyképe ihleti meg lelkünket, hogy az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus előtt leboruljunk, és hálát adjunk azért a sok szépségért, jóságért, melyben utunk és életünk során részesedtünk.

A mellékoltároknál jártunk először: református egyház által épített kazettás mennyezetes faszerkezetes templomok és ácsolt haranglábak, reformátussá lett középkori kőtemplomok, falaikon feltárt ősi festményekkel szentjeinkről, padjaikon szorgos asszonyok keze varrta beregi és szatmári hímzésekkel, nagyon kedves, a templomot bemutató lelkésznel és presbiter asszonyokkal, akik örömmel vették, hogy együtt mondtuk velük a Miatyánkot. Kölcsey Ferenc sírjánál megható volt közösen végigimádkoznunk (kis csetlés-botlással) a Himnuszt. Családi „csapatépítő tréningben” volt részünk az Öreg-Túron kenukban evickélve. A Tisza, ahol a kis Túr siet beléje, lemosta rólunk az út izzadtságát. Átölelhattunk családilag egy-egy többszáz éves platánt, sétálhattunk a várkastélyban, ahol Rákóczi fejedelem tárgyalt a szabadságharcot lezáró békekötésről. A legtöbb műemlék szépen felújított, néhány még felújításra vár. Öröm volt látni a szorgos kezek és támogatók munkájának eredményét, fájdalom volt hallani, hogy a kis falvakat lakó református testvérek nemigen tudják megtölteni gyönyörű templomaikat. Bőséggel volt mit kérnünk utunk végén Istenszülő Nagyasszonyunk könnyező kegyképe előtt családunk, népünk, keresztény közösségünk számára.

Jászberényiné Szepsi Katalin

A Péceli Imádság Háza imaközösség szervezésében augusztus 30-án a Városháza előtt egész napos program keretében különféle módokon tettek tanúságot hitükről a résztvevők. Humli Lajos fél évszázados élményét osztotta meg velünk:

Jézus visszaküldött

Egyházunk hívő tagjaként éltem, amikor 33. évemben járva egy műtétre került sor az életemben, ami után a klinikai halál állapotába kerültem.

A barátom és a felesége az ágyam mellett álltak, amikor ez történt. Mintha mellettük álltam volna, úgy láttam magamat az ágyban fekvő. Hallottam, amint a barátom kérte a feleségét, vegye ki a lázmérőmet, mert 42 °C fölött van, nehogy eltörjön és megsebezve bemenjen a vérembe a higany. *(Mikor magamhoz tértem, ezt el tudtam nekik mesélni, ők pedig hitetlenkedve hallgatták, hiszen azt látták, hogy eszméletlenül fekszem az ágyon)* Mellettük állva rá akartam tenni a vállukra a kezemet, de nem tudtam őket érinteni.

Ezután elindultam, gyönyörű tájakon mentem keresztül, s egy füves részen kis kitaposott úton haladva észrevettem egy fehér házikót fehér ajtóval, ami nagyon vonzott, arrafelé tartottam. Odaérve kinyitottam az ajtót, s egy 3-4 méter szélességű, 40 cm-es lépcsőfokokból álló márványlépcsőt láttam. Elég magasnak látszott, még gondoltam is, mikorra érek én annak a végére, de éreztem, hogy föl kell mennem, hát elindultam. Láttam, hogy mások is vannak körülöttem, mintha úsztak volna felfelé. Amikor léptem az első lépcsőfokra, nem éreztem, hogy érné a talpam a lépcsőt, mégis haladtam, már nem is kellett lépnem, lebegve haladtam fölfelé, s valahogyan tudtam, hogy a Menny felé tartok.

Fölérve egy falat láttam keskeny kis bejárattal. Arra gondoltam, ez a keskeny út Jézus hosszanti keresztfájának a végződése. A bejáratnál mély víz állt többféle színben: sötétkék, még sötétebb kék, és egy iszapszínű, kevert víz is. Mikor be szerettem volna menni, észrevettem, hogy éppen középen állok, nem a falnál, ahova megérkeztem.

Mindent sárgás fény borított be, de megjelent egy világos, fehér fény, benne egy méltóságteljes alak, akiben felismertem az Úrjézust. Éppen velem szemben, középen jelent meg. Nem szavakkal szólt hozzám, hanem rögtön megéreztem, mit akar nekem mondani. Mintha betáplálta volna a tudatomba, szívembe, hogy el kell onnan jönnöm. Azt nem tudom, hogyan kerültem vissza a testembe, de életjeleket adtam. Magamhoz térve elmeséltem a barátomnak ezt a különös élményt, s bizonyára frissiben még hihetőbb lehetett, mert ennek hatására pár nap múlva megkeresztelkedett.

Később másoknak is elmeséltem, de sokszor inkább hitetlenkedve fogadták, ami nekem kis csalódást okozott. Az én további életemre viszont nagy hatással volt, mert szinte mindenhez megváltozott a hozzáállásom. Sokszor hallottam egy belső hangot, ami arra ösztönzött, hogy **a földi javak helyett az égieket keressem**. A továbbiakban minden helyzetben próbáltam jobb ember lenni, változtatni azokon a dolgokon, amik ezt gátolták volna. Közvetlenebb lett a kapcsolatom az égiekkel, hosszabban, odaadóbban, személyesebben imádkozom. Különösen kedves imám a rózsafüzér.

Hálával és boldogan gondolok vissza erre a napra, mert ennek a szép élménynek az átélése juttatott el oda, hogy a haláltól egyáltalán ne féljek. Azt gondolom, ennél még sokkal szebb élmények is várnak rám, ez csupán kis ízelítő volt a túlvilágból.

Szent Ágoston oltalma alatt

Kisebb koromban nem szerettem a nevemet, de már nem így van. Tudom, hogy a védőszentem Ágoston, róla neveztek el, aki fiatal korában nem volt hívő, de később megtért. Azt is tudom, hogy az anyukája is szent, Mónikának hívják, és nagyon sokat imádkozott a fiáért, hogy megismerje Jézust, higgyen Istenben. Ez meg is történt, és onnantól jó úton haladt, sok tanítása maradt ránk.

Nagy Ágoston

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG,
PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2020. Szept. 6 – 13.

Évközi XXIII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
5	SZOMBAT	<i>Kalkuttai Szt Teréz</i>	Előesti sztm: 18:00	Bojana és családja	
6	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP	Veni Sancte: 10:00 18:00	+Wagner Károly és Tóth Sándor Katalin és Imre	Egyházközségi Szentségimádás 16:30 – 17:30
7	HÉTFŐ	Szt Márk, István, Menyhért kassai vértanúk	7:30	+Édesapa	
8	KEDD	Kisboldogasszony	7:30	3 élő Mária	Csendes Szentségimádás 20:30-22:00
9	SZERDA	<i>Claver Szt Péter</i>	7:30	+ Ildikó	
10	CSÜTÖRTÖK		—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-21:00
11	PÉNTEK		18:00	élő Mária, Zsuzsanna, Csaba, Róza és Vince; +Csávás Ferencné Erzsébet tem. megeml.	
12	SZOMBAT	Szűz Mária Szt Neve	Előesti sztm: 18:00	+József, Katalin és Ilona	
13	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP	10:00 18:00	Kovácsik csal. élő és +tagjai; +Varga Imre József tem. megeml. Lovász csal. tagjai	

– Örömmel tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy a Plébánián két ifjúsági csoport működik. Szeretettel várjuk azokat a fiatalokat, akik nem tanulnak hittant az iskolában vagy az iskolai hittan mellett közösségbe is szeretnének járni. Azokat is várjuk, akik terveiben szerepel, hogy a bérmálás szentségének felvételére készülnének. A két csoport:

IFI I. csoport (haladók) 16. évet betöltöttek és már bérmáltak: pénteken 19- 21 óráig.

IFI II. csoport 8., 9. és 10. osztályosoknak: vasárnaponként 18.30- 20 (30)-ig

A plébániai ifi csoportok találkozója a hittanteremben van. A csoportok szept. első hétfőjétől indulnak, de később is be lehet csatlakozni az új tagoknak. Jelentkezni a plébános atyánál, és Kollmann Andreánál (0630/2492095 , kollmanna58@gmail.com) lehet, illetve a foglalkozások időpontjában a hittanteremben.

– A Szentatya kérésének megfelelően jövő hétfőn a perselyadományokat a Szentföld javára gyűjtjük.

– Jövő vasárnaptól a 10 ó-i miséhez kapcsolódva a megszokott módon folytatódik az óvodások vasárnapi iskolája Kati nénivel.